Kompas

Colofon

Jaargang: 18
Nummer 5
Oktober 2026

Werkmateriaal met verwerkingsmogelijkheden voor leidinggevenden en kinderen van 9+ kinderclubs.

Redactie
Plony Herweijer, voorzitter
Rick van Dorp
Gert-Jan Eikelboom
Janneke de Jongh
Janita Molenaar
Dicky Qualm-Visser
Nicoline van Wijngaarden-Kersten
Jaco Zijl

Uitgave
Jeugdbond Gereformeerde Gemeenten
Houttuinlaan 7
3447 GM Woerden
T: (0348) 489948
I: www.jbgg.nl
E: info@jbgg.nl

Van de redactie

Het jaarthema van *Kompas* is dit jaar: 'Wonderen in het Nieuwe Testament'. In deze serie staan de machtige daden van de Heere centraal, waarin Zijn goddelijke kracht en barmhartigheid zichtbaar worden.

Wat is het grootste wonder ooit? Die vraag roept van alles op. Voor de één is het dat iemand uit de eigen omgeving, die doodziek was, toch weer genezen werd. Voor een ander ligt het in dat ene moment waarop het onverwachte tóch gebeurde, tegen alle verwachtingen in. Zulke gebeurtenissen maken diepe indruk en worden niet snel vergeten.

Maar is het antwoord misschien niet veel eenvoudiger én tegelijk oneindig veel dieper? Het grootste wonder is niet in de eerste plaats wat er om ons heen gebeurt, hoe bijzonder dat ook kan zijn. Het grootste wonder is de komst van de Heere Jezus naar deze wereld. Dat Hij Zijn heerlijkheid heeft afgelegd en onder de mensen wilde wonen. Dat Hij gekomen is om te zoeken en zalig te maken wat verloren was.

In dat licht krijgen alle andere wonderen hun plaats en betekenis: ze wijzen heen naar Hém.

We wensen u/jou van harte een gezegend Kerstfeest toe, een echt Christusfeest.

Namens de redactie,
Pieter Avé

9+D Een uitgave van de Jeugdbond

Het wonder van Jezus' komst

Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn.

Jaarthema: "Wonderen in het Nieuwe Testament"

Toelichting op het thema

Dit jaar gaan de vertellingen over 'Wonderen in het Nieuwe Testament'. De kinderen horen dat de wonderen die Jezus deed eigenlijk tekenen waren. Zo wilde Hij Zijn heerlijkheid openbaren, opdat wij in Hem geloven zouden. Zoals er staat in Johannes 2:11: *Dit beginsel der tekenen heeft Jezus gedaan te Kana in Galiléa, en heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard; en Zijn discipelen geloofden in Hem.* In Johannes 20:30 en 31 lezen we nog duidelijker met welk doel de Heere Jezus Zijn heerlijkheid openbaarde door wonderen: *Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid Zijner discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek; Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft dat Jezus is de Christus, de Zone Gods, en opdat gij gelovende het leven hebt in Zijn Naam.* In deze Kerstschets gaat het om het grootste wonder: de geboorte van de Heere Jezus. Hij kwam om het onmogelijke mogelijk te maken: zondige mensen kunnen zalig worden.

Doel van de vertelling

De kinderen horen over het grootste wonder, dat God Zijn Zoon naar deze aarde stuurde om zondaren te redden. Ze leren dat bij God het onmogelijke mogelijk wordt. De kinderen horen over het geloof en vertrouwen van Maria in de beloften van God.

Introductie van het thema voor de kinderen

Wat is het bijzonder als je een broertje of een zusje krijgt. Als je dit hebt meegemaakt, dan kun je je vast het moment herinneren dat je voor het eerst bij het baby'tje mocht kijken. Heel voorzichtig liep je naar het wiegje en keek je over de rand. Wat een ontzettend lief gezicht is dat, hè?

Stel je eens voor… er wordt bij jullie thuis een baby geboren. Misschien heb je wel een broertje of zusje gekregen. Zo'n klein kindje… zo lief, zo zacht… iedereen is blij! Je wilt ernaar kijken, het vasthouden, en misschien zelfs een beetje helpen.

Maar weet je wat zo bijzonder is? De Bijbel vertelt ons iets wat we zelf niet kunnen zien. Zelfs zo'n lief klein baby'tje is al geboren met zonde. Dat klinkt best raar, hè? Hoe kan dat nu? Een baby doet toch nog niets verkeerd?

Toch zegt de Heere God in de Bijbel dat wij allemaal zo geboren worden. Dat betekent dat er iets niet goed is tussen ons en God, al vanaf het begin van ons leven. Dat is verdrietig! Hoe kan dat goed komen?

Luister goed: de Heere heeft iets heel bijzonders gedaan. Er is een Baby geboren. Een heel speciaal Kind. Net als andere baby's was Hij klein en kwetsbaar, maar er was één groot verschil: dit Kind had géén zonde. Helemaal niet.

Weet je Wie dat was? De Heere Jezus.

En juist omdat Hij zonder zonde was, kon Hij iets doen wat wij nooit kunnen: onze zonde wegnemen en het weer goed maken tussen God en mensen.

Zingen en lezen

Zingen
De psalmen en liederen staan in het kerstprogramma.

Lezen
Lezen: Lukas 1: 26-38
Lukas 2: 1-7

Kerntekst
Lukas 1: 37 *Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn.*

Vertelling

Het duurt niet lang meer, elk moment kan het stadje tevoorschijn komen van achter de heuvels. Ja, daar, ze zien de eerste huizen al liggen. Blij kijken Jozef en Maria elkaar aan. Ze zijn er bijna. Nog even rusten, voordat ze het laatste stukje van de reis af zullen leggen. Maria zoekt een plekje op om te gaan zitten. Even legt ze haar hand op haar buik. Het zal niet lang meer duren, dan wordt haar Kind geboren. Hoe zal het allemaal gaan? Ze kan zelf nog niet goed begrijpen wat er de afgelopen maanden allemaal is gebeurd. Maria denkt terug aan het moment dat alles veranderde.

In Nazareth, een klein dorpje in Galilea, is een jonge vrouw aan het werk. Het is Maria. Ze is verloofd met Jozef. Als ze eraan denkt, dat ze met hem gaat trouwen, voelt ze zich vrolijk en blij worden. Jozef en Maria houden veel van elkaar. En, wat nog belangrijker is, ze dienen samen de Heere. Terwijl Maria bezig is, hoort ze opeens iets achter zich, ze draait zich om en schrikt! Daar staat een man in blinkend witte kleren, een engel. Vriendelijk klinkt zijn stem: 'Wees gegroet, begenadigde onder de vrouwen, de Heere is met u. U bent gezegend onder de vrouwen.' Maria beeft over haar hele lichaam. Wat bedoelt de engel? Dan spreekt de engel verder: 'Vrees niet, want u hebt genade gevonden bij God. Zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren. U moet Hem Jezus noemen. Deze zal groot zijn en Hij zal de Zoon van de allerhoogste God genoemd worden. En God zal Hem de troon van Zijn vader David geven. Hij zal over Israël, het huis van Jakob, Koning zijn tot in eeuwigheid. En Zijn Koninkrijk zal geen einde hebben.'
Het lijkt even of Maria niet kan denken. Ik, een gewone vrouw uit Nazareth, de moeder van de Messias? Maar hoe dan, zij kan toch nog helemaal geen kindje krijgen? Ze is nog niet getrouwd. Vragend kijkt Maria de engel aan: 'Hoe zal dat zijn? Want ik heb nog geen man met wie ik getrouwd ben'. Rustig spreekt de engel verder: 'De Heilige Geest van God zal over u komen. En de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen en in u werken. Zo zal het heilige Kind uit u geboren worden. Daarom zal het ook de Zoon van God genoemd worden.' 'En', vertelt de engel verder, *Elizabeth, uw nicht, is ook zelve bevrucht, met een zoon, in haar ouderdom; en deze maand is haar, die onvruchtbaar genaamd was, de zesde. Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn.* Vol verwondering kijkt Maria de engel aan. Wat een wonderlijke boodschap. Maar, haar hart is ook vol geloof. Want het is zoals de engel zegt: bij de Heere zal niets onmogelijk zijn. Maria kan alleen maar zeggen: *Zie de dienstmaagd des Heeren, Mij geschiede naar Uw woord*.

Dan gaat de engel weg. Maria blijft achter. Ze is weer alleen. Eerst kon Maria alleen maar denken aan Jozef en hun bruiloft, maar nu is ze vol van wat de engel heeft gezegd. Zij zal de moeder van de Messias zijn. Ze begrijpt niet waarom, ze is maar een gewoon meisje. En wat zal Jozef wel niet zeggen? En de mensen in het dorp? En toch, God kent haar verlangen om Hem te dienen. Wat heeft ze uitgezien naar de komst van de Messias en nu mag Hij uit haar geboren worden. Wat een wonder!

Het is een aantal maanden later. Maria heeft tijd genomen om rustig na te denken. Na te denken over haar wonderlijke zwangerschap. Over de angst die ze had gehad. Over wat Jozef zou zeggen. Jozef wilde haar eerst verlaten, maar juist toen had hij een droom gekregen. Een engel des Heeren had tegen hem gezegd: *'Jozef, gij zone Davids! wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit de Heiligen Geest; En zij zal een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.'* Hij zal hen redden van hun zonden.

Maria kijkt stil voor zich uit, wat loopt alles wonderlijk. Wat zorgt de Heere goed voor haar. Ook Jozef heeft een boodschap gekregen over het Kind. Ze staat niet meer alleen. Ook Jozef gelooft dat zij de moeder van de Messias wordt. Ook Jozef gelooft in het wonderlijke woord van de profeet Jesaja: 'Zie een maagd zal zwanger worden en een Zoon baren. En gij zult Zijn naam heten Immanuël.' Immanuël, dat betekent God met ons.

Wonderlijk is dat. Want eigenlijk leeft in ons hart 'wij tegen God'. En toch komt er Iemand naar deze aarde Die ervoor zorgt dat 'God met ons' kan zijn.

'Maria, we moeten naar Bethlehem. Op bevel van keizer Augustus. Een volkstelling'. Verbaasd kijkt Maria Jozef aan. Naar Bethlehem? Van de keizer in Rome? Een volkstelling? 'De keizer wil weten hoeveel onderdanen hij heeft', vertelt Jozef. 'Hij wil ook weten hoeveel grond iedere familie heeft en hoe zij dit verdeeld hebben. Dan kan hij zorgen dat iedereen genoeg belasting betaalt. Daarom moeten wij naar Bethlehem. Daar komt onze familie vandaan, het geslacht van David. De schrik slaat Maria om het hart. Nu die lange reis maken, nu ze in verwachting is? Maar het is het bevel van de keizer in Rome. Ze zullen moeten gaan. Van Nazareth in Galilea naar Bethlehem in Judea.

En daarom zijn ze nu samen onderweg. Maar gelukkig, zijn ze er bijna. Maria staat weer op, samen met Jozef loopt ze verder in de richting van Bethlehem.

Moe, heel moe is Maria als ze daar eindelijk aankomen. Zouden ze ergens onderdak kunnen vinden tot het moment komt dat Maria haar Kind zal krijgen? Bezorgd kijkt ze om zich heen. Het is zo druk. Langzaam loopt ze achter Jozef aan naar de herberg, een eenvoudig verblijf voor reizigers, met een grote binnenplaats. Maar als ze het gezicht van de waard ziet, weet ze het al: geen plaats. De waard heft zijn handen omhoog. 'Helemaal vol!'. Maria steunt op Jozef terwijl ze doorlopen. Eindelijk vinden ze een plek. De ene helft kan als woonruimte gebruikt worden. De andere helft is een soort stal. Daar staat een kribbe, de voerbak voor de dieren. Het is hier schemerig en somber. Maria huivert. Moet ze hier een kind krijgen? In zo'n vieze ruimte? Moet hier de Messias geboren worden? Is er zelfs voor Hem geen plaats in de herberg?

Maar een korte tijd later zal juist daar het grote wonder gebeuren: het Kind wordt geboren. Maria houdt Het in haar armen. Haar eerste Zoon. Ze vergeet alle armoede om zich heen. Ze denkt alleen maar aan het onbegrijpelijke: ze heeft Gods Zoon in haar armen, haar Heere, haar Zaligmaker, Jezus. En heel voorzichtig wikkelt ze het Kind in doeken en legt Het in de kribbe.

Maria sluit haar ogen. Wat een wonderlijke gebeurtenissen. De boodschap van de engel. Haar bezoek aan Elisabeth. Haar zwangerschap. De reis naar Bethlehem. De geboorte van haar eerste Kind. Onthouden moet ze al die dingen. Goed onthouden. En erover nadenken. Is dit nu Gods weg? Is dit de manier waarop de Messias geboren moest worden? Het lijkt allemaal zo onmogelijk. Maar, dit ís Gods weg. Want, *'En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël.'* Dat zei de profeet Micha. Dáárom moest ze dus naar Bethlehem. Jesaja had het al gezegd: *'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst.'* Zijn naam is Wonderlijk. Daardoor wordt het onmogelijke mogelijk!

Maria opent haar ogen. Ze kijkt naar haar Kind. Dat is de Messias, de Verlosser van Israël. Hij is geboren, precies zoals Gods Woord voorzegd had. Dat nu deze Messias, de Zoon van God, geboren moest worden in een stal. Geboren uit een arme, onbelangrijke vrouw, gelegd in een kribbe. Zo groot is de zonde, denkt Maria ineens. Anders kon Hij zulke arme zondaren niet redden, niet rijk maken. Tranen schieten in haar ogen. De hoge God, komt naar de lage aarde. Hij brengt vrede. Hij brengt vrede in harten van mensen. Want Hij heeft er een behagen in om mensen te verlossen, terwijl die mensen het helemaal niet waard zijn. Dit Kind is geboren om mensen te redden van de dood. Het zingt in Maria's hart: Ere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

Dertig jaar later heft Maria haar hoofd op en kijkt weer naar haar Kind. Ze staat onder aan het kruis, bij Johannes, samen met wat andere vrouwen. Verslagen staren ze naar het kruis van de Heere Jezus. Met moeite houdt Maria zich overeind. Haar hart lijdt pijn. De woorden die Simeon tot haar sprak in de tempel, meer dan dertig jaar geleden gaan in vervulling: 'Een zwaard zal door uw ziel gaan'. Dan gaat er een schok door haar heen. Jezus kijkt naar haar en naar Johannes. In Jezus' ogen leest Maria liefde, ontferming…. 'Vrouw,' klinkt er, 'zie uw zoon.' Jezus kijkt Johannes aan en zegt: 'Zie uw moeder.' Maria ontroert. Het woord van de engel is ook nu waar: want geen ding zal bij God onmogelijk zijn. Haar Zoon, Die hier hangt, is Dezelfde als Die zij in de kribbe heeft neergelegd. Van Wie ze heeft gezongen: Mijn Zaligmaker. En dit is het allergrootste wonder: Haar Zoon, haar Zaligmaker werd niet alleen voor haar gebóren, maar wil ook voor haar stérven.

Hoe groot is Zijn liefde! In Bethlehem, op Golgotha. En nu nog altijd, wie knielt bij de kribbe, bij het kruis, zal genade ontvangen. Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn!

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte

Aankondiging van Jezus' geboorte
In de zesde maand van Elisabeths zwangerschap wordt de engel Gabriël naar Nazareth, een stad in Galilea, gezonden. De plaats Nazareth wordt in het OT niet genoemd, en ook niet in andere oude Joodse geschriften. Erg belangrijk kan het plaatsje niet geweest zijn, eerder een dorp dan een stad. Uit Joh. 1: 45 en 46 blijkt wel dat Nazareth niet zo goed bekend stond. Hoe onbelangrijk het verder ook geweest mag zijn, het speelt in Gods handelen een belangrijke rol. Hier wordt de geboorte van de Messias aangekondigd en van hieruit zal Jezus beginnen te werken.
Als de engel bij Maria in haar huis is binnengekomen, bemoedigt hij haar met de woorden: 'Wees gegroet, gij begenadigde.' De engel spreekt haar aan als 'begenadigde', Dit wil zeggen dat God in Zijn grote genade Maria heeft uitgekozen om de moeder van Jezus te zijn. Haar unieke rol zou zijn om de Messias te ontvangen. Dan vervolgt de engel: '…de Heere is met u.' Dit is meer een verzekering dan een wensbede.
Maria's eerste reactie op de woorden van de engel is verwarring, niet alleen door Zijn verschijning maar vooral omdat ze niet weet wat ze met een dergelijke groet aan moet. Ze vraagt zich verward af wat de betekenis ervan kan zijn: waarom zoveel eerbetoon? Ze houdt voldoende zelfbeheersing om te kunnen nadenken, maar het woordje 'hoedanig' drukt wel haar verbijstering uit.

De naam Jezus
De naam *Iēsous* is een Griekse vorm van de Hebreeuwse naam Jozua en betekent 'God redt.' Over de betekenis van een goddelijke naamgeving kan gezegd worden dat Gods hand op bijzondere wijze rust op dit Kind.
Jezus zal Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. Allerhoogste als titel voor God vinden we in het OT (o.a. in Genesis 14: 18-22 en Psalm 7: 18). In het licht van een tekst als 2 Samuël 7: 14 wordt duidelijk dat 'Zoon des Allerhoogsten' een titel van de Messias is, en volgens dezelfde belofte zal God Hem de troon van zijn vader David geven.
Jezus is de Messias, omdat Hij de Zoon van de Allerhoogste is. Vanaf de tijd dat David het koninkrijk van Israël verenigde was er altijd de belofte geweest dat God door het huis van David zou regeren. En dit koninkrijk zou geen einde kennen (2 Samuël 7:12-16). Jezus Christus, de Zoon van David, kwam om deze belofte van een eeuwig koningschap te vervullen. De belofte van een eeuwigdurend koningschap horen we o.a. in Jesaja 9: 5 en 6; Daniël 2: 44; Daniël 7: 13-14; Micha. 4: 7.

Geen ding zal bij God onmogelijk zijn
Maria reageert met grote verwondering. Ze is nog niet definitief met Jozef in het huwelijk getreden. De belofte lijkt onmogelijk, maar Maria gelooft, ze heeft haar hart en geest opengesteld voor God, want bij God is niets onmogelijk. Ze begrijpt alleen niet hóe dit alles plaats kan vinden.
Deze tekst verklaart aan de éne kant de zwangerschap van Elisabeth, terwijl het aan de andere kant de vervulling van de belofte aan Maria garandeert. We vinden hier een weerklank van de woorden uit Genesis 18: 14. De wonderwerkende kracht van God, waardoor niets onmogelijk is, wordt verheerlijkt. Geen ding, oftewel niets, zal voor God onmogelijk zijn.
Lukas en ook Mattheüs leggen zeer veel nadruk op het wonderkarakter van deze gebeurtenissen. Daarmee laten ze duidelijk zien dat men dergelijke zaken ook toen niet als normaal beschouwde. We vinden duidelijke reacties van verwondering (Maria) en van twijfel en ongeloof (Zacharias). Het wonderbaarlijke werd niet als vanzelfsprekend beschouwd.

Bethlehem
Bethlehem in Juda ligt zeven kilometer ten zuiden van Jeruzalem. Het bevindt zich op een bergrug met drie toppen, die uitvloeit op weidevelden nabij de kleine plaats Beth Sahur, in het oosten van Bethlehem.

Op de bergrug strekte zich met de tijd de plaats Bethlehem vanaf de oostelijke heuvel naar de andere twee heuveltoppen uit. De betekenis 'broodhuis' of 'huis van voedsel' van de plaatsnaam Bethlehem, wijst op de vruchtbare bodemgesteldheid rondom deze plek. Hoewel de regio rondom Bethlehem zich kenmerkte door vruchtbare grond, ontbrak het aan bronnen in de buurt. De bewoners waren daardoor van cisternen afhankelijk. Een waterput bevond zich bij de poort van Bethlehem. Deze poort duidt er op dat Bethlehem met een muur was omringd.

De geboorte van Jezus
'In die dagen' slaat terug op de gebeurtenissen rondom de geboorte van Johannes. Het Romeinse Rijk werd in deze periode geregeerd door keizer Gaius Julius Caesar Octavianus (31 v.Chr.-14 n. Chr.), die in 27 v.Chr. van de Romeinse senaat de titel *Augustus* had ontvangen, omdat hij het Romeinse Rijk vrede en welvaart had gebracht.
Uit de Romeinse geschiedschrijving is bekend dat hij tijdens zijn regeerperiode herhaaldelijk inschrijvingen in de verschillende provincies liet houden, hetzij met het oog op de militaire dienstplicht, hetzij in verband met belastinginningen.
De inschrijving in Palestina moet echter worden gezien als onderdeel van de politiek die Augustus voerde om heel zijn Rijk te reorganiseren: 'En het geschiedde in diezelfde dagen, dat er een gebod uitging van den keizer Augustus, dat de gehele wereld beschreven zou worden.' De uitvoering ervan in de verschillende provincies heeft vermoedelijk dan ook vele jaren in beslag genomen.
Als gehoorzaam burger geeft Jozef gehoor aan het bevel van de Romeinse overheerser en gaat op, van het lagergelegen Nazareth in Galilea naar het hoger gelegen Bethlehem, om zich te laten inschrijven. Het betekent dat hij een afstand van zo'n 140 kilometer moet afleggen om op de plaats van bestemming te komen. De reden om naar Bethlehem te gaan ligt bij Jozef: 'omdat hij uit het huis en geslacht van David was'. Kennelijk was het register van zijn voorvaderlijke afstamming goed bijgehouden.

Wanneer Jozef en Maria in Bethlehem gearriveerd zijn, loopt Maria's zwangerschap ten einde. De dagen werden vervuld, 'dat zij baren zoude', de periode die aan de geboorte voorafging liep ten einde en de dag van de bevalling was aangebroken. Vermoedelijk hebben ze bij aankomst hun intrek genomen in een herberg of in een vertrek van een particuliere woning. Het is opmerkelijk dat er in vers 7 over dé herberg wordt gesproken. Dit wordt echter soms ook wel opgevat als 'de (enige) plaatselijke herberg van Bethlehem'.

De vermelding dat het kind Maria's 'eerstgeborene' is, sluit uit dat Maria eerder kinderen heeft gehad. Dat is belangrijk, omdat daarmee dit Kind de erfgenaam is op wie alle rechten en plichten van toepassing zijn zoals die in de wetten van Mozes zijn vastgelegd.

Na de geboorte ontvangt het Kind alle zorg die het onder de gegeven omstandigheden gegeven kan worden: zij 'wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe'. Pas nu wordt duidelijk onder welke primitieve omstandigheden Jezus geboren is, nl. in een ruimte die gewoonlijk voor vee bestemd was. De verklaring daarvoor is dat er 'voor henlieden geen plaats was in de herberg'. Bij herberg valt te denken aan een gastenverblijf of meer algemeen 'onderkomen, vertrek'. Zo'n ruimte is, wanneer hier al gasten verblijven, natuurlijk niet bepaald geschikt voor een bevalling. Omdat er in het huis waar Jozef en Maria op dat moment zijn geen geschikte ruimte is om de bevalling te laten plaatsvinden, moeten ze genoegen nemen met dat deel van het huis waar de dieren verblijven. Volgens de vroeg-kerkelijke traditie ging het daarbij om een soort grot die als stal werd gebruikt, vaak achter of half onder het huis.

Belijdenisgeschriften

- Heidelbergse Catechismus, zondag 11, over de Naam Jezus
- Heidelbergse Catechismus, zondag 12, over de Naam Christus
- Heidelbergse Catechismus, zondag 14, over de geboorte van de Heere Jezus uit de maagd Maria
- Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 18, over de menswording van Jezus Christus